

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2009 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

DZKiOApek/070/ 672/09/as

J. Kwiecień
GABINET MARSZAŁKA SENATU
Biuro Prac Senackich
wpłynęło dn. 07. 05. 09.
nr 3129 podpis *Menn*

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Odpowiadając na oświadczenie senator Janiny Fetińskiej w sprawie braku regulacji prawnych dotyczących sprzedaży praw do emisji dwutlenku węgla (pismo znak: BPS/DSK-043-1522/09), uprzejmie przekazuję następujące informacje.

Większość stron Protokołu z Kioto (wymienionych w Załączniku B) zrealizuje przyjęte cele redukcyjne, jednakże istnieją państwa, które będą musiały zakupić jednostki przyznanej emisji w ramach międzynarodowego handlu emisjami. Wg. szacunków Banku Światowego największe zapotrzebowanie na przedmiotowe jednostki wykazują kraje UE-15 oraz Japonia, a potencjalnie największą podaż jednostek mogą zapewnić Rosja i Ukraina. Mimo istotnych różnic ilościowych w stosunku do wymienionych krajów Polska również dysponuje znaczącą nadwyżką. Biorąc pod uwagę obecne dysproporcje między podażą a popytem, wskazujące na ogromną nadpodaż jednostek przyznanej emisji, sprzedaż własnej nadwyżki jest poważnym wyzwaniem dla Polski. Duża konkurencja pomiędzy państwami dysponującymi nadwyżką praw do emisji wymusza konieczność szybkiego wprowadzenia rozwiązań prawnych i organizacyjnych umożliwiających uruchomienie mechanizmów pozwalających na wykorzystanie nadwyżki, są to rozwiązania przewidziane w projekcie ustawy *o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji*.

Projekt ww. ustawy określa zasady obrotu i zarządzania jednostkami Kioto, w tym także zawierania umów, których przedmiotem jest obrót jednostkami przyznanej emisji. Jednostki Kioto mogą być wykorzystywane do wypełnienia zobowiązań redukcyjnych w zakresie emisji gazów cieplarnianych wynikających z Protokołu z Kioto, a także mogą być przedmiotem obrotu międzynarodowego zgodnie z Protokołem z Kioto. Jednostki przyznanej emisji mogą być przedmiotem międzynarodowych transakcji, zawieranych zarówno w formule umowy międzynarodowej, jak też umowy cywilnoprawnej. Stworzenie

takiej możliwości znacznie powiększa zdolność Polski do zawierania większej ilości korzystnych transakcji poprzez zagwarantowanie zdolności elastycznego podejścia do różnych oczekiwań i warunków stawianych przez kupujących. Należy podkreślić, że warunkiem dokonania sprzedaży jednostek przyznanej emisji jest zagwarantowanie przez sprzedającego wykorzystania całości przychodów ze sprzedaży na dofinansowanie przedsięwzięć związanych z szeroko pojętą ochroną klimatu i środowiska.

Dlatego też projekt ww. ustawy określa podstawy funkcjonowania Krajowego systemu zielonych inwestycji. System ten jest pochodną mechanizmu przewidzianego w art. 17 Protokołu z Kioto i gwarantuje wykorzystanie środków pochodzących ze sprzedaży nadwyżek jednostek przyznanej emisji na wskazane przez kupujących te jednostki kategorii projektów. Idea i cel krajowego systemu zielonych inwestycji sprowadzają się więc do stworzenia i wzmocnienia proekologicznego efektu wynikającego ze zbywania nadwyżek jednostek przyznanej emisji. Zatem przyjęcie i wdrożenie transparentnych i efektywnych środków prawnych będzie stanowić zachętę dla potencjalnych nabywców do przyjęcia oferty sprzedaży tych jednostek.

Ustawa przewiduje także, że wsparcie finansowe realizacji programów i projektów w ramach krajowego systemu zielonych inwestycji może być dokonywane w formie dotacji, w tym dotacji przeznaczanych na dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych oraz dotacji przeznaczanych na częściową spłatę kapitału kredytów bankowych.

Projekt ustawy jest regulacją o charakterze systemowym, która zapewni wywiązanie się Rzeczypospolitej Polskiej ze zobowiązań międzynarodowych w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz innych substancji, inwentaryzacji emisji tych gazów oraz raportowania ilości zanieczyszczeń uwalnianych do powietrza. Przepisy ww. projektu ustawy dotyczą:

- utworzenia Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji, w ramach którego będą zbierane, gromadzone, przetwarzane, szacowane, prognozowane, bilansowane i raportowane informacje o emisjach i wielkościach emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji. Zadania związane z prowadzeniem tego systemu projekt ustawy powierza Krajowemu ośrodkowi;
- określenia zasad zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji w celu: zarządzania krajowymi pulapami emisji oraz zapewnienia ich trwałego nieprzekroczenia, ograniczania emisji substancji do wymaganego pulapu, jeżeli krajowe pulapy emisji zostały przekroczone oraz zarządzania niewykorzystanymi częściami krajowych pulapów emisji;
- wskazania ram prawnych, gwarantujących możliwości realizacji projektów wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz projektów wspólnych wdrożeń i projektów mechanizmu czystego rozwoju poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt ustawy *o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji*, po przyjęciu przez Radę Ministrów w dniu 31 marca br. i reasumpcji decyzji Rady Ministrów, na podstawie art. 118 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w dniu 23 kwietnia br. został przedstawiony Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej. Dlatego też dalsze szybkie procedowanie projektu ustawy należy do kompetencji Parlamentu. Reasumując, rzeczywiste możliwości sprzedaży jednostek przyznanej emisji zależeć będą od postępu prac nad ww. ustawą w Parlamencie.

Aby przyspieszyć zawarcie kontraktów na sprzedaż nadwyżek jednostek przyznanej emisji, równoległe do prac nad projektem ustawy, prowadzono w ministerstwie środowiska konsultacje z potencjalnymi kontrahentami. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. *o umowach międzynarodowych* (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.) minister kierujący działem administracji rządowej właściwy do spraw środowiska, których dotyczy umowa międzynarodowa, został odpowiedzialny za

wykonywanie obowiązków i korzystanie z praw wynikających dla Rzeczypospolitej Polskiej z tej umowy. W kompetencji Ministra Środowiska znajdują się zatem zadania związane ze sprzedażą jednostek przyznanej emisji, wynikające z Protokołu z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 203, poz. 1684).

Minister Środowiska podpisał w poprzednim roku listy intencyjne oraz wspólne deklaracje, które wyrażają intencje odnośnie do dalszych działań związanych ze sprzedażą jednostek przyznanej emisji. Ponadto Minister Środowiska prowadził rozmowy z ewentualnymi kontrahentami w celu poznania intencji stron i wyłonienia ewentualnych partnerów do negocjacji. Należy dodać, że rozpoczęcie właściwej procedury negocjacji umów międzynarodowych sprzedaży jednostek przyznanej emisji wymaga uzyskania zgody Prezesa Rady Ministrów oraz akceptacji instrukcji negocjacyjnej.

Jednocześnie informuję, iż oprócz prac nad projektem ustawy *o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji*, regulującym możliwość zbycia nadwyżek jednostek przyznanej emisji, podpisania przez Ministra Środowiska listów intencyjnych i wspólnych deklaracji oraz prowadzonych konsultacji z potencjalnymi kontrahentami, zostały podjęte działania mające na celu uzyskanie zgody Premiera Rzeczypospolitej Polskiej na rozpoczęcie negocjacji umowy w sprawie sprzedaży jednostek przyznanej emisji Japonii. Projekt takiej umowy wraz z instrukcją negocjacyjną był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych. Kolejnym krokiem po zakończeniu negocjacji będzie podpisanie umowy międzynarodowej warunkowanej wyrażeniem zgody przez Radę Ministrów.

z powołaniem

